

13 söndagen 'under året' - år C

Ingångsantifon (Ps 47:2)

Klappa i händerna, alla folk, höj jubel till Gud med fröjderop!

Inledning

Jesu Kristi kärlek, som kallar människor att följa Honom och förkunna Guds rike, gör det möjligt för oss att kunna församlas i Hans namn som bröder och systrar. Vi vill här fira den dag, på vilken vår Herre uppstod från de döda. Jesus Kristus är mitt ibland oss - genom sin Ande skänker han oss ordet, som undervisar oss och visar oss livets sanna väg, och mättar oss med sin kropp och sitt blod, för att vi skall kunna leva i evighet.

Låt oss bekänna våra synder inför Gud och våra bröder och systrar, så att vi på ett värdigt sätt skall kunna delta i firandet av Eukaristins mysterium.

HERRE - du blev sänd av Fadern, till att kalla syndare till omvändelse. Herre, förbarma dig.

KRISTUS - du kom till världen för alla människors frälsning. Kristus, förbarma dig.

HERRE - du sitter på Faderns högra sida och för talan för ditt folk. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Gud, vår Fader, du som i dopet har gjort oss till ljusets barn, låt aldrig mörkret få makt över oss, utan ge oss nåden att för alltid bli kvar i din sannings strålande ljus. Genom din Son...

Första läsningen - 1 Kung 19:16b, 19-21 (Elishas kallelse till Elias efterföljare)

Läsning ur första Kungaboken.

Herren sade till Elia: »Elisha, Shafats son, från Avel Mechola skall du smörja till profet efter dig.« När Elia gick sedan därifrån, fann han Elisha, Shafats son, som var ute och plöjde. Tolv par oxar hade han framför sig, det tolfte körde han själv. Elia gick fram och kastade sin mantel över honom. Då lämnade Elisha oxarna och sprang efter Elia och bad honom: »Låt mig först gå och kyssa min far och mor till avsked, sedan skall jag följa dig.« Elia svarade: »Gå tillbaka. Du förstår väl vad jag har gjort med dig?« Elisha gick tillbaka, tog de båda oxarna och slaktade dem. Med oket som bränsle tillagade han köttet och gav det åt folket att äta. Sedan bröt han upp och följde Elia som hans tjänare. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 16:1-2, 5, 7-11

R: Bevara mig, du min Gud. (615)

Bevara mig, Gúd, *

ty jag tar min tillflykt till díg.

Jag säger till Herren: Du är ju Hérren, *

för mig finns inget gott utom díg.

Herren är min arvedel, min bågare, *

du håller mitt öde i dina händer.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd, *

ännu om natten manar mig mitt innersta.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon, *

han är på min högra sida, jag skall inte vackla.

Därför fröjdar sig mitt hjärta och jublar min tunga, *
 ja, än mer: min kropp skall vila med förtröstan.
 Ty du lämnar inte min själ i dödsriket *
 och låter inte din helige möta förgängelsen.

Du visar mig livets väg,
 inför ditt ansikte finns glädjens fullhet, *
 ljuvlighet i din högra hand för évigt.

Andra läsningen - Gal 5:1, 13-18 (Ni är kallade till frihet)

Läsning Palus brev till galaterna.
 Till frihet har Kristus befriat oss. Stå därför fasta, och låt ingen lägga på er slavoket igen. Ni är ju kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. Hela lagen sammanfattas i detta enda bud: Du skall älska din nästa som dig själv. Men om ni biter och sliter i varandra är det fara värt att ni gör slut på varandra. Nej, säger jag, låt er ande leda er, så ger ni aldrig efter för köttets begär. Köttet är fiende till anden och anden till köttet. De två ligger i strid så att ni inte kan göra det ni vill. Men om anden får styra er står ni inte längre under lagen.
 Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Tala, Herre, din tjänare hör;
 du har det eviga livets ord.

Evangelium - Luk 9:51-62 (Efterföljelsens villkor)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.
När tiden var inne för Jesu upptagande till himlen vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?« Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by. När de kom vandrande på vägen sade en man till honom: »Jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.« En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.« Jesus svarade: »Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«
Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Till Gud som ständigt gör så stora ting och ser på oss med kärlek, vågar vi rikta våra böner.

1. För den heliga kyrkan, att hon tålmodigt och utan att förtröttnas förkunnar Kristi lära för alla folk och nationer, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För vår påve N. att hans önskan att alla folk skall öppna sina hjärtan för Kristus må uppfyllas, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För de länder där olika konflikter råder, att de skall få uppleva en sann och varaktig fred som är byggd på rättvisa, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För de sjuka, att Guds nåd och medmänniskors händer hjälper dem i alla deras svårigheter och lidanden, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss själva, att vi i vårt liv alltid fullgör din vilja och att vi alltid kan svara på din kallelse, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Herre, allsmäktige Gud, hör våra böner och visa alla människor din frälsande kärlek. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Gud, din nåd förutan bär sakramenten ingen frukt i oss. Låt vår tjänst vid detta altare göra oss beredda att ta emot allt vad du här vill skänka oss genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation V för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi frambär lovets offer och förkunnar din ära, allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.

Ty du har skapat hela världen och givit oss tid och rum att leva i. Människan har du gjort till din avbild och lagt din skapelse i hennes händer.

Du har bestämt oss till att råda över jorden och till att tjäna dig, vår Herre och Skapare, och förkunna allt vad du har gjort genom Jesus Kristus, vår Herre.

Därför sjunger vi ditt lov med alla himmelens makter, vi jublar med keruber och serafer och med alla dina heliga, vi prisar ditt heliga namn och förkunnar utan ände:

Kommunionantifon (jfr Ps 103:1)

Lova Herren, min själ! Allt det i mig är, prisa hans heliga namn.

Bön efter kommunionen

Herre, låt offret som vi burit fram och tagit emot ge kraft åt vårt andliga liv, så att vi förblir i din kärlek och bär den frukt som består. Genom Jesus Kristus, vår Herre.